

گفتگو با دختر ایرانی که فدراسیون جهانی او را پدیده جهان نامید: زمانی جهانی بودن رویا بود/ دوست دارم پزشکی یا پیراپزشکی قبول شوم

شناسه خبر : ۱۳۴۳۵۶ سه شنبه ۷ آذر ۱۴۰۲ - ۱۵:۰۰

سایت فدراسیون جهانی هندبال در گزارشی به پدیده‌های احتمالی مسابقات هندبال قهرمانی جهان پرداخته است که نام فاطمه مریخی از ایران نیز به چشم می‌خورد.

مسابقات قهرمانی جهان همیشه بستری برای درخشش بزرگ‌ترین ستاره‌های هندبال بوده است و در عین حال همچنین بستری برای معرفی ستاره‌های جوان و با استعدادی بوده که آماده تبدیل شدن به ستاره‌های آینده هستند. فدراسیون جهانی برخی از درخشان‌ترین استعدادها را شناسایی کرد تا پیش‌بینی کنیم چه کسی در هفته‌های آینده در بیست و ششمین دوره مسابقات جهانی هندبال زنان خواهند درخشید.

فاطمه مریخی در مسابقات جهانی سال ۲۰۲۲ گفت: «زمانی که مسابقات قهرمانی جهان در اسپانیا را از تلویزیون تماشا می کردم، بسیار افتخار می کردم که ایران برای اولین بار در آنجا حضور داشت. با حضور تیم های مطرح اروپایی، مسابقات جهانی کمی سخت است اما اکنون در تلاش هستیم تا فاصله را با آنها جبران کنیم.»

این مدافع چپ ۱۹ ساله ایرانی، پس از به نمایش گذاشتن توانمندی هایش در رده نوجوانان و جوانان در سال ۲۰۲۲، دیگر این رقابت ها را از تلویزیون تماشا نخواهد کرد و در این رقابت ها عضو تیم ملی خواهد بود. مریخی در اسلوونی ۳۸ گل برای تیم نوجوانان ایران به ثمر رساند و ۵۵ گل دیگر در نوجوانان جهان زد تا او به جمع ۱۰ گلزن برتر راه یابد. او که تنها ۱۹ سال سن دارد، آینده هندبال ایران است. فاطمه مریخی متولد سال ۱۳۸۳ در شهر بهبهان است و خبرورزشی پیش از اعزام با او به گفت و گو نشست.

چطور شد با هندبال آشنا شده و وارد این رشته ورزشی شدی؟

در دوران مدرسه و تقریباً در ۱۲ سالگی یکی از مربیان ورزش یک توپ هندبال را به مدرسه آورد. من که به ورزش علاقه داشتم برای اولین بار هندبال بازی کردم. ابتدا زیاد علاقه نداشتم اما کم کم بازی های تیم های ملی را دیدیم و عاشق هندبال شدم.

پس با دیدن بازی های تیم ملی مسیر زندگی ورزشی ات تغییر کرد؟

کاملاً. طوری این مسیر پیش رفت که کم کم از این رشته لذت بردم و برای خودم هدف گذاری کردم. ابتدا وارد لیگ دسته دوم و بعد لیگ دسته یک و برتر شدم. به مرور هدفم بزرگ تر شد و وارد تیم ملی نوجوانان و بعد جوانان شدم. به تدریج جلو رفتم و تلاش کردم و همراه با تیم به مسابقات قهرمانی آسیا و جهان هم رفتم. من هر بار به هندبال علاقه مند تر شدم و الان عاشق این رشته ورزشی هستم.

ورزشکار حرفه ای بودن سخت است؟

قطعاً. برای اینکه بتوانید ورزشکار حرفه ای در سطح ملی و باشگاهی بمانید، باید همیشه در اوج باشید و تلاش زیادی کنید. ما باید همیشه در زندگی مان، رفتارمان، خواب و برنامه ریزی هایمان و حتی اخلاقمان متفاوت از بقیه باشیم چرا که همه اینها می تواند در رشد ما مؤثر باشد. از آن طرف ما الگوی سایر ورزشکاران هستیم و مورد نقد و دید آنها قرار می گیریم.

فاطمه از کودکی فکر می کرد روزی بخواهد تا این حد در مسابقات ورزشی پیش برود که در نوجوانی مورد توجه رسانه های خارجی قرار گرفته و در صدر برترین ها باشد؟

وقتی کودک بودم، اصلاً به ورزش به این شکل نگاه نمی کردم اما از وقتی وارد رشته هندبال شدم واقعاً دوست داشتم پیشرفت کنم. من به چیزی که دوست داشتم رسیدم و آن عشق به هندبال است و برای موفقیت در آن بیشتر تلاش خواهم کرد.

در این مسیر پیشرفت، چه کسانی به تو بیشترین کمک را کردند؟

مطمئناً ابتدا خانواده ام. آنها مشوق من بودند. من در شهر خودم حامیان زیادی دارم و به واسطه حضورم در این رشته خیلی ها به هندبال علاقه مند شده اند. باید از خانم یوسفی اولین مربی ام تشکر کنم که ایشان بود من را با این رشته آشنا کرد. بعد از آن خانم فلاحتی و در تیم ملی لطف خانم محمدخانی و آقای اکبرآبادی مدیر فنی تیم است که الان فاطمه مریخی اینجاست.

به غیر از موفقیت در هندبال چه هدف دیگری داری؟

بعد از ورزش هدف دیگرم درس خواندن است. یکی از آرزوهایم این است که در یکی از رشته‌های پزشکی یا پیراپزشکی قبول شوم.

دوست داری یک روز به عنوان مربی به کارت در این رشته ادامه دهی؟

دوست ندارم مربیگری کنم. دوست دارم تا جایی که می‌توانم بازی کنم. به نظرم مربیگری در ورزش کار خیلی سختی است و زحمت زیادی دارد.

آرزوی پدیده هندبال ایران در آینده ورزشی‌اش چیست؟

روزی لژیونر شوم.

دوست داری در بخش ملی به چه موفقیت‌هایی برسی؟

به نظرم خیلی راه دارم تا موفقیت‌های بیشتر. باید تلاش کنم همیشه در اوج باشم و این مسئله اتفاقی نخواهد بود قطعاً برای آن باید تلاشم را مضاعف کنم.

بهترین اتفاق ورزشی‌ات تا الان؟

گرفتن مدال طلا در مسابقات قهرمانی نوجوانان آسیا که سهمیه جهانی را برای ما به همراه داشت.

بعد از نوجوانان و جوانان جهان حالا تیم ملی بزرگسالان را هم تجربه می کنی. پیش بینی می کردی که بتوانی در زمره بهترین های جهان قرار بگیری؟

اصلاً. من در هر بازی فقط به این فکر می کنم بهترین بازی خودم را انجام بدهم. قطعاً به این مسئله هم فکر می کنم که بتوانم بهترین بازیکن زمین بشوم. برای من مهم تر از همه چیز این است که تیم ایران بهترین نتیجه را بگیرد.

دو تجربه حضور در مسابقات جهانی را داری. به نظرت ما چقدر با هندبال دنیا فاصله داریم؟

ما همه می دانستیم که سطح هندبال قاره آسیا متفاوت است اما نباید نگاهمان این باشد. باید به بازی خوب فکر کنیم و بهترین خودمان باشیم. حضور ما در این سطح از مسابقات جهانی برای هندبال زنان کشورمان یک رؤیا بود که تیم نوجوانان و جوانان و بزرگسالان این آرزو را محقق کردند.

ما در آینده باید چه برنامه ریزی داشته باشیم تا موفق تر شویم؟

اگر می خواهیم پیشرفت کنیم باید سرمایه گذاری بیشتری کرده و اردوها و تدارکات ما مداوم و مستمر باشد. ما در

ابتدای راه هستیم و می‌توانیم در آینده بهتر از این باشیم.

انتهای پیام/